

som jeg ikke skjønner Andet, end at det er af-fattet paa en saadan Maade, at det ikke er absolut bindende. Naar Regjeringen, som jeg haaber, og som jeg tør sige, jeg er overbevist om, med god Villie og med sand og varm Interese vil virke for denne Sags Fremme, og fremme dens videre Udvikling, da vil dette Ændringsforslag i ingen Maade kunne hæmme Regjeringens Ret. Ændringsforslaget medfører kun, at Regjeringen fornemmelig skal rette sin Opmærksomhed paa den antydede Linie. Skulde det vise sig, at Regjeringen ikke kan finde nogen Entrepreneur til paa taalelige og billige Vilkaar at gaae ind paa et saadant System, ja, saa var det først Tid at give en videre udstrakt Fuldmagt for Regjeringen, og da er der Grund for den til at begjære en saadan: men jeg antager, at det er af største Betydning, at der skeer en Udtalelse fra Rigsdagens Side af, hvorledes man vil have Jernbaneanlægget i Jylland betragtet, og i hvilken Retning det skal ledes. Jeg troer ikke, at det er at gjøre en saadan Indskrænkning i Regjeringens Handlefrihed, at den kan erklære sig utilfreds dermed. Jeg vil tilstaae, at en saadan Indskrænkning i Regjeringens Handlefrihed, som ikke kan være ønskelig, den ligger i det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 2, idet Regjeringen derved, saa at sige, uskrivelig bindes til en bestemt Linie. Til Fordeel for dette Ændringsforslag kan jo visse angives, at det er den samme Linie, som har været omhandlet under de foreløbige Forhandlinger mellem Regjeringen og den Entrepreneur, der har vist Tilbøielighed til at gaae ind paa dette Anlæg; men netop den Omstændighed, at det ikke er blevet optaget i nærværende Lovforslag, synes mig at være af Betydning i saa Henseende. Dertil kommer endelig, at de oeconomiske Betænklichkeiten mod en Midtbane — og jeg troer, at det er meest oeconomiske Betænklichkeiten, der ere fremkomne mod en Bane, som ikke skulde lægges langsmed Østkysten — ikke i Virkeligheden ere tilstede. Der vil virkelig ikke, saaledes som Forholdene ere i Jylland, blive syn-delig mindre Fregvens, troer jeg, paa en Bane, der skydes saa langt over mod Vesten, som det Ændringsforslag, der er stillet af Rigs-

dagmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vil medføre, end paa en imod Østen. Vi maae nemlig vel erindre, at hele Jylland, og navnlig den østlige Deel, er et agerdyrkende Land, og ikke besat med store Fabriker, at det ikke har nogen industriel Befolkning til at producere mange Gjenstande, som henhøre under den industrielle Virksomhed. Der er ikke megen Omsætning i et agerdyrkende Land imellem de enkelte Stæder og imellem de enkelte Handelspladser. Vi ville finde her i Landet en meget liden Handelsforbindelse mellem de enkelte Byer, f. Ex. mellem Randers og Horsens; den finder vel Sted, men ikke i nogen stor Grad. At der f. Ex. sælges Korn eller Smør fra en Kjøbmand i Horsens til en Kjøbmand i Randers, eller omvendt, er sjældent; en Kjøbmand f. Ex. i Horsens, der kjober Korn og Smør og andre Producter, fører dem ud tilføes; det er kun leilighedsvis, at sige indbyrdes Omsætning finder Sted. Der findes, som jeg har nævnt, ikke mange industrielle Anlæg paa Østkysten af Jylland, saaledes, at visse Egne fornemmelig ere Sædet for en Art Industri, og andre Egne Sædet for en anden Art Industri. Det er jo Gjenstandenes Forskiellighed, som gjør Udslaget, og som frembringer Omsætning. Altsaa troer jeg ikke, at der vil blive stor Fregvens enten med Personer eller Vare mellem den ene Mellemstation og den anden, eller mellem Mellemstationerne indbyrdes. Den største Fregvens, hvilket jo ogsaa har vist sig paa andre Baner, bliver fra en Mellemstation til Endepunctet af Banen. Man vil eheller finde, at af dem, der nu reise paa Østkysten, ret mange reise fra By til By; men de reise kun gennem en nærmere By, fordi de skulle længere. Dette vil altsaa medføre, at, naar man fra de enkelte Byer paa Østkysten kan komme let ind til Jernbanen, saa vil omtrent den samme Mængde Reisende være tilstede, som om Banen løb igennem de østlige Byer, og det vil ikke være vanskeligt for de Kjøbstæder, som ligge ved de større Havne paa Østkysten og i de bedre Egne, og derfor ere de større Kjøbstæder paa Østkysten, at kunne skaffe sig Forbindelse med en Jernbane, der er anlagt efter den Plan, som er antydet i Ændringsforslaget under Nr. 1. Landets natur-